

Sygn. akt VIII Gz 358/16

POSTANOWIENIE

Dnia 14 grudnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie, Wydział VIII Gospodarczy

w składzie :

Przewodniczący: SSO Agnieszka Woźniak

Sędziowie: SSO Patrycja Baranowska

SSR del. Anna Górnik (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 14 grudnia 2016 r. w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa W. B.

przeciwko Towarzystwu (...) w W.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda na punkt III wyroku Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie z dnia 3 sierpnia 2016r., sygn. akt X GC 1010/15

postanawia:

1. zmienić zaskarżone postanowienie o kosztach procesu zawarte w punkcie III wyroku Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie z dnia 3 sierpnia 2016r., sygn. akt X GC 1010/15 w ten sposób, że zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.809,31 zł (jeden tysiąc osiemset dziewięć złotych trzydzieści jeden groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu;
2. odstąpić od obciążenia pozwanego kosztami postępowania zażaleniowego.

SSO P. Baranowska SSO A. Woźniak SSR del. A. Górnik

UZASADNIENIE

W dniu 3 sierpnia 2016 roku Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie wydał wyrok, w którym częściowo uwzględnił powództwo i w punkcie III rozliczył koszty procesu zasadzając od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1348,05 złotych. W uzasadnieniu Sąd wskazał, iż rozstrzygnięcie o kosztach procesu znajduje postawę prawną w art. 100 k.p.c. zgodnie z którym w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione albo stosunkowo rozdzielone. W związku z oddaleniem powództwa nad kwotę 13.504, 88 zł Sąd ustalił, że powód wygrał postępowanie w 73, 45 %, natomiast pozwana w 26, 55 %. Na koszty poniesione przez powoda w łącznej wysokości 2.709 zł złożyły się: kwota 920 zł opłaty sądowej od pozwu, kwota 17 zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, kwota 2.400 zł tytułem wynagrodzenia pełnomocnika (ustalone na podstawie § 6 pkt 5 w zw. z § 2 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu Dz.U.2013.461 j.t). Na koszty poniesione przez pozwaną w łącznej wysokości 2.417 zł złożyły się: kwota 2.400 zł tytułem wynagrodzenia pełnomocnika (ustalone na podstawie § 6 pkt 5 w zw. z § 2 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej

udzielonej z urzędu Dz.U.2013.461 j.t) oraz kwota 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. Biorąc pod uwagę powyższe powódka była obowiązana zwrócić koszty w kwocie 641, 71 zł (stanowiące 26, 55 % z kwoty 2.417 zł) natomiast pozwana w kwocie 1.989, 76 zł (stanowiące 73, 45 % z kwoty 2.709 zł). W konsekwencji wzajemnego zniesienia się kosztów w części, pozwana obowiązana jest zwrócić na rzecz powoda kwotę 1.348, 05 zł. Jako, że na dzień wydania orzeczenia postanowienie o przyznaniu biegłemu sądowemu wynagrodzenia za sporządzenie opinii nie było prawomocne, Sąd orzekając o kosztach postępowania nie uwzględnił zaliczek uiszczonych przez strony.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniósł powód wnosząc o jego zmianę poprzez podwyższenie należnych kosztów do kwoty 1809,31 złotych.

Zaskarżonemu rozstrzygnięciu zarzucono:

- naruszenie przepisów postępowania mające istotny wpływ na treść rozstrzygnięcia, a mianowicie art. 98 § 1 i 3 KPC w zw. z art. 100 KPC i w zw. z art. 108 § 1 KPC poprzez dokonanie stosunkowego rozdzielenia kosztów procesu w sposób nieprawidłowy, w błędnej wysokości oraz z pominięciem kosztów poniesionych przez obie strony tytułem wynagrodzenia biegłego.

W uzasadnieniu wskazano, iż zarówno powód, jak i pozwana wpłacili zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego sądowej w wysokości po 1.200 zł. Postanowieniem z dnia 5 maja 2016 r. referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Szczecin – Centrum w S. przyznał biegłemu wynagrodzenie w kwocie 1.101,05 zł, zgodnie z przedłożoną przez niego fakturą i kartą pracy. W związku z powyższym, z zaliczki powoda wypłacono biegłemu kwotę 292,33 zł ($1.101,05 * 73,45\%$), a z zaliczki biegłego kwotę 808,72 zł ($1.101,05 * 26,55\%$). Przy czym zaznaczyć należy, że ręcznie uczyniona adnotacja na treści zarządzenia z dnia 5.08.2016 r. (k. 151) o rozliczeniu z zaliczek stron odpowiednio kwot 808,83 zł i 292,22 zł nie odpowiada ustalonym w wyroku stosunkowi, w jakim każda ze stron wygrała spór.

Skarżący wskazał, że powód poniósł następujące koszty:

- 1) 920 zł – tytułem opłaty sądowej od pozwu,
- 2) 17 zł – tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa,
- 3) 2.400 zł – tytułem kosztów zastępstwa procesowego,
- 4) 292,33 zł – tytułem wynagrodzenia biegłego.

Powód poniósł zatem koszty w łącznej wysokości 3.629,33 zł.

Na koszty poniesione przez pozwanego złożyły się następujące sumy:

- 1) 17 zł – tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa,
- 2) 2.400 zł – tytułem kosztów zastępstwa procesowego,
- 3) 808,72 zł – tytułem wynagrodzenia biegłego.

Pozwany poniósł zatem koszty w łącznej wysokości 3.225,72 zł.

Powód wygrał spór w 73,45%, zatem powinien zwrócić pozwanemu tytułem kosztów procesu kwotę 856,43 zł ($3.225,72 * 26,55\%$). Pozwany wygrał spór w 26,55%, zatem powinien zwrócić powodowi kwotę 2.665,74 zł ($3.629,33 * 73,45\%$). Po dokonaniu wzajemnej kompensacji wskazanych kosztów, pozwany powinien zwrócić powodowi kwotę 1.809,31 zł ($2.665,74 - 856,43$).

W odpowiedzi na zażalenie pozwany wniósł o nieobciążanie kosztami postępowania zażaleniowego, w uzasadnieniu zgadzając się z treścią zażalenia i wskazując, iż Sąd I instancji dokonał błędnego rozliczenia poniesionych przez strony kosztów.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie okazało się uzasadnione.

Strony nie kwestionowały procentowego rozliczenia kosztów procesu odnoszącego się do stopnia, w jakim każda ze stron proces wygrała. Niesporne były też koszty poniesione przez strony w przedmiotowej sprawie, a w szczególności uiszczone zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego. Z akt sprawy wynika także w jakim zakresie z każdej z zaliczek pobrano kwoty celem wypłacenia biegłemu. Jak słusznie wskazuje powód, z zaliczki pobranej od strony powodowej pobrano 292,33 zł, zaś z zaliczki uiszczonej przez pozwanego kwotę 808,83 zł (k. 151). Na koszty każdej ze stron składa się ponadto wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 2417 złotych, zaś na koszty powoda dodatkowo opata od pozwu w kwocie 920 złotych.

Sąd orzekając o kosztach procesu w orzeczeniu kończącym sprawę na podstawie art. 108 k.p.c. nie rozliczył kwot pobranych zaliczek na poczet biegłego. Nie jest zasadnym przy tym wskazanie, iż na datę wyrokowania orzeczenie o wynagrodzeniu biegłego nie było jeszcze prawomocne. Zauważyć trzeba, iż postanowienie o wynagrodzeniu biegłego uprawomocniło się z dniem 21 maja 2016 roku, zaś wyrok został wydany 3 sierpnia 2016 roku. Przepis art. 108 k.p.c. nakazuje jednocześnie rozliczyć całe poniesione koszty procesu. Następnie pobranie z zaliczek uiszczonych przez strony kwot w proporcjach adekwatnych do wygrania sprawy jest jedynie czynnością techniczną i nie może zastąpić orzeczenia Sądu w tym zakresie. Zwłaszcza przy uwzględnieniu, iż takie rozliczenie stawia stronę w mniej korzystnej sytuacji niż rozliczenie tych kosztów całościowe, według zasad wynikających z art. 100 k.p.c.

Powód przedstawił w zażaleniu prawidłowo sposób wyliczenia kosztów procesu stron, wskazując, iż wygrał spór w 73,45%, zatem powinien zwrócić pozwanemu tytułem kosztów procesu kwotę 856,43 zł ($3.225,72 * 26,55\%$). Pozwany wygrał spór w 26,55%, zatem powinien zwrócić powodowi kwotę 2.665,74 zł ($3.629,33 * 73,45\%$). Po dokonaniu wzajemnej kompensacji wskazanych kosztów, pozwany powinien zwrócić powodowi kwotę 1.809,31 zł ($2.665,74 - 856,43$). Rozliczenia tego nie kwestionował także pozwany przyznając w odpowiedzi na zażalenie, iż wyliczenie kosztów procesu dokonane przez Sąd Rejonowy nie jest prawidłowe.

W związku z powyższym, na podstawie art. 397 § 2 w zw. z art. 386 § 1 k.p.c., Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji postanowienia, dokonując zmiany zaskarżonego orzeczenia.

Orzekając o kosztach postępowania zażaleniowego Sąd Okręgowy zastosował normę art. 102 k.p.c. Sąd miał na względzie, iż pozwany nie przyczynił się do błędnego rozliczenia kosztów procesu dokonanego przez Sąd Rejonowy, a nadto niezwłocznie w odpowiedzi na zażalenie uznał słuszne stanowisko powoda.

SSO P. Baranowska SSO A. Woźniak SSR del. A. Górnik

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
3. (...) (...) (...)